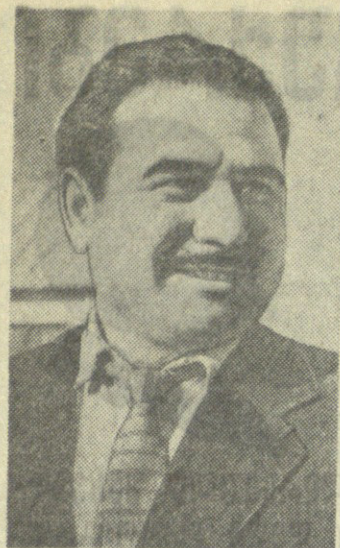

საგომადრობრივი მეურნეობა დიდ გზაზე

აი რატომ ამაოებენ ნაბაყროფლობით უმჯობესი საკარმიდამო ნაკვეთიებზე სოფელ გამარჯვებაში

რთვა კომუნალურ სფეროში უზრუნველყოფა გაუმჯობესებული

დრამა სოფელ უზუნ-
დარა ერქვა.

ეს სახელი ქართული
არ არის, მაგრამ სპარსუ-
ლი და გრძელ ხეის ნიშნავს, — მითხრა ერთმა ახალ-
გაზრდამ, წინარისწყალიდან ავტობუსის ერთადერთ
გამგზავრეთ. ის ავტობუსი — მართლაც ხევიანაა, რომ
ჩვენ დაგვტოვა და ისევე ქაქინით განაგრძო გზა წითელ-
წყაროსკენ.

ფეხით ავსებთ მიხედვით მოხვედრულ ბილიკს. თანამე-
ზარე გვარად ფიროსმანისკენ აღმოჩნდა.

— ამ სოფელში ბევრია ფიროსმანისკენ. მარჯანი-
დან ვართ ჩამოსახლებული. კომუნალური ახალი თა-
მეკდომარე ჩემი გვარის კაცია — ვანო ფიროსმანისკენი,
— დაწერს მისი ახალი ავტობუსი.

გამახსენდა ფერისა და ფუნჯის ჯადოქარი ნიკო ფი-
როსმანი. ესაა და დედამისი გავიგე, გორაკს ნისლი
ჩამოსწორდა, სადაც შევიკანი — იმ დღი მხატვრისა
საყვარელი ფერები, შემოდგომის მსგავსად ოდნავ სახე-
მკრთალი, მიხედვით, მაგრამ მზითა და პატივით საოც-
რად მიდრეკილი.

ახლა შემოდგომაა, და საქმეს რა გამოვლეს სოფელში.
ჯერ მზე არ ამოსულა, მაგრამ ტრაქტორები დიდხანსა
გუგუნდებენ იმ სერზე, შავად რომ არის გადახეული და
ქვირით იფარება. ავტოპრობაზე საყვარელი მიკროტენ-
გენ სოფლის შარავნაზე და გაუმჯობესებულ შუქვით
რჩეული ქირანახელი. მეცხვარეს ფარა გაუშლია საბა-
ლახი, თვითონ ჩამოქვდა და სალაშურს აიკრავს.
მეცხვარის გვერდით ჩაქუცქულან ნაგავები, უსწენენ
ნაცვთ მელორისა და ყურსაც არ იბერტყვენ.

ბილიკმა ფართო გზაზე გაგვიყვანა. სოფლის ცენტრში
უზარმაზარი კულტურის სასახლე დგას — თაღებითა და
კოლონადებით დამშვენებული.

— მოგწონთ? — მეკითხება ახალგაზრდა თანამგზავ-
რი და თვითონვე იძლევა პასუხს: — ცოტა დიდი კი გა-
მოგვიყვანა, ძვირად დაგვიყვანა... მაგრამ არა უშვს,
ჩვენც ვიზრდებით. ახლა იმდენი ბაღები დარბიან სო-
ფელში, რომ ექვსი არ არის მოუვლიან, გამოყენებენ.

რა კონტრასტია. ძველად სოფელში ყველაზე დიდი
შენობა ეკლესია იყო. შორიდან მომავალი კაცი პირვე-
ლად მის გუმბათის მოპყრავდა თავს, შემდეგ რომელი-
მე მებატონის ან მოვლის სასახლეს... ამა გლეხების
ქრებებს რა ჰქონდათ გამოსაჩენი — სიგრძე თუ განი, კე-
დელი თუ სახურავი.

ახლა ნახეთ თუნდაც ეს სოფელი... ადრე უზუნდარა,
დღეს კი გამარჯვება რომ ჰქვია. რა ლამაზი სახლები
უდგათ კომუნურების ახალი, მართალი შრომით ავე-
რებული და დამშვენებული. რა კარგი სკოლა და საბავ-
შვო ბაღი აქვთ, საავადმყოფო და სამშობიარო სახლი,
აფთიაქი, ბიბლიოთეკა და მალაზიები, წისქვილი და აბა-
ნი, ფერები და სატრაქტორო პარკი.

ნახეთ მათი მიწები, ბაღები და ვენახები. ჯერ
თვით სოფელში, მერე ალაზნისა და ივრისპირის, შირაქ-
სა და ტაბიზანში.

ნახეთ კომუნურება შრომადღებები, სოფლის მთელი
სიმდიდრის სპეტაკი წყარო.

შრომადღებ...
ეს ტერმინი საკომუნურებო მშენებლობასთან ერთად
დაბადდა. იგი ახალი სახელია. თითქმის უბრალო, მაგრამ
ბევრი რამის დამტკიცება.

იქ, სადაც იციან ან სახელის ფასი, როგორც ქართვე-
ლი კაცი იტყვის — მისი ყადრი და თვალისჩინი თუ
რთხილდებიან მას, სადაც შრომადღე ხელგამოშლილ
არ ურეგდება ყველას და მისი ყოველი მისხალი ოფლით
არის მოპოვებული, მეტურნობა ძლიერია, ადამიანები
მდიდარი და სულიერად ჯანსაღი.

— მთავარი ამოცანა, რომელიც დაისახა ჩვენმა კოლ-
მურნობამ, — გვხსნის წითელწყაროს რაიონის სო-
ფელ გამარჯვების ქვანოვის სახელობის კომუნურ-
ნობის თავმჯდომარე ვანო ფიროსმანისკენი, — იყო
შრომადღების ავტორიტეტის განმტკიცება.

ბუნებრივია, თუ კომუნურნი დარწმუნდნენ იმაში, რომ
მისი შრომა საზოგადოებრივ მეტურნობაში უფრო კარ-
გად ანახლდებოდა, ვიდრე საკარმიდამო ნაკვეთში, იგი
ხელს აღიზნეს უსაფრთხო შრომაზე და მთელ ენერგიას
მომახლო საერთო საქმეს.

რაცა ღრმად ჩაუვყვრიდით ამ საქმეს, საფუძვლიანად
გავეცანით ღია კომუნისტური პარტიის ცენტრალური
კომიტეტის მიმდინარე წლის მარტის პრესბულის დიდგე-
ნილებს, იმ დასკვნამდე, მივიღეთ, რომ ჩვენი კოლ-
მურნობის სამშობიარეო აპარატი მერსმეტად იყო
გადატვირთული, შრომადღებზე უწერებდა ისეთ მუ-
შავებს, რომლებიც არ ჰქონდათ მატერიალურ ფასეუ-
ლად და ზედმეტ ბარგად ასხდნენ კომუნურება
ნიათვალს.

გმისჯელთ, აფრო-დაფრონთ მდგომარეობა და გადა-
წყვეტილება: ამიერიდან გავეცემებით კომუნურნობის
თავმჯდომარის მოადგილის შტატი და შევეცადებოდნენ
ეს სამუშაო აგრონომისათვის. ამან თვეში მოგვცა 105
შრომადღის ეკონომია.

კომუნურნობას ჰყავდა 5 განთავსებული მეტ-
ფერული. აქედან მხოლოდ ერთი დეტრეფი, დანარჩენი
ოთხი კი უშუალოდ წარმოებდა წყავსა და ბრგადღებ-
ვად. ამ ღონისძიება კომუნურნობის თვეში დაუზოგა
284 შრომადღე.

ამა მითხრა, რა საჭირო იყო მეტრონობის დერმის
გამგე, როცა იქ სამი სპეციალისტი ბრგადღებო საუკე-
თისოდ არიან და თავს მუშაობას. ამიტომაც საერთო
კრებამ გადაწყვიტა ეს სამტრეფი ერთეულში, რითაც მოვი-
კეთ ყოველთვიურად 50 შრომადღე.

ქვეყრებობით ასეთ ღონისძიებათა შედეგად წელიწად-
ში გავცან 8.000 შრომადღის ეკონომია. ჩვენს კომუნურ-
ნობაში (მოხუცდავად გვაღვიანი ამინდებისა) ეს ნიშ-
ნავს: 20 ტონამდე მარცვლეულს, სამ ტონაზე მეტ მუ-
სმზრას, 120 დეკალიტრ ღვინოს, 10.000 მანეთამდე
ფულს.

კომუნურნი გლეხი პრაქტიკოსია. იგი ყოველ საღა-
მად

მოს ანგარიშობს რა გააკეთა დღეს და რას მიიღებს ამ
შრომის სახელად. და რაცა დარწმუნდება, რომ სა-
კარმიდამო ნაკვეთის ყოველდღიური შემოსავალი საკარ-
მიდამო ნაკვეთის მის შრომადღეს, რომელიც კოლ-
მურნობაში გამოიმუშავა, იტყვის: არა, არ მინდა სა-
კარმიდამო ნაკვეთი.

ასე რომ თქვენ ყველა კომუნურნებ, ამიტომ იქნა იმ
დღეს ჩადგენილი ვანო ფიროსმანისკენი და თავი-
სთვის ანგარიშობდა.

ერთი კილოგრამი ღორის ხორცი კომუნურნობას
უჯდება 60 კაპიკი, სახელმწიფოს ვაბარებთ 1 მანეთად
და 15 კაპიკად. მაშასადამე, ყოველ კილოგრამზე გვრჩე-
ბა წმინდა მოგება 55 კაპიკი.

წელს 9 თვეში კომუნურნობამ სახელმწიფოს მიჰყი-
და 805 სული ღორი (თვითნებური) საშუალო წონა 83
კილოგრამი იყო) და მიიღო წმინდა მოგება 38.784 მანეთი.
ამჟამად ვასტყვით და სულ მოკლე ხანში კიდევ გავ-
ყიდით 360 ღორს, ე. ი. ოცდაათ ტონა ხორცს და კოლ-
მურნობის შემოსავალი დამატებით გაიზარდება 16.830
მანეთით.

წელიწადში 55.614 მანეთი მოგება — ჩანს მელორე-
ბა ნამდვილად რენტაბელური სოფელ გამარჯვების
ქვანოვის სახელობის კომუნურნობის ეკონომიკისათ-
ვის.

ეს ფაქტი ახლა კი არა, თვითდამე, როგორც კი ხალ-
ხმა თავმჯდომარედ აირჩია და ხელი მოჰკიდა საქმეს,
ინაგარიზა, გაითვალისწინა ახალგაზრდა აგრონომმა ვა-
ნო ფიროსმანისკენმა. ამიტომ ჰყავს წელს 1.528 სული
ღორი, მათ შორის 120 დედაღორი.

მშენებრივ თვით შემოსავლი, რომელიც გალავნივით
გასდევს ხეობას, ენახეთ კომუნურნობის ეს სიმდიდრე.
ღორი, იტყვის კაცი, თორემ ნუ გავცვიკრდებით, იქ და-
სახავთ და დასაწერი მასალა რამდენიც გვინდათ იმდენია.
თუნდაც ავტო საავადმყოფოდ დამანილი დედაღორი
(180 კილოგრამი მაინც იქნება), რომელსაც იმ წუთშივე
მოუხმავს წუმე და დინგი ჩაუყვანს, გათხუანს, თა-
ვის დოღფარში ხის იატაკზე გაართმეული. დროდადრო
ღრტუნებს, თითქმის კენესისოდ. დაიკვნესებს, აბა რა
იქნება! 13 გოჭი მისევეა მის ქუთუბს, პატარა და მოუ-
ყვანა კედლებს ათამაშებენ, მხრებით ერთმანეთს მკე-
რიან, ეხალხებიან.

მისი რა ლამაზები არიან ეს ყურებჩამოყრილი, თვა-
ლებდაყვანილი, დინგ-
ჩამარგავებული, ღრმე-
ცელა გოჭები. განსაუთ-
რებით მოგვწონებათ ის
მეტამეტე, სულ თეთრი
გოჭი, ღვლის ყველა ძუ-
ბუს რომ ეცოლება თანა-
ტრლებს, მაგრამ არც
ერთს არ უთმობენ.

მეტამეტე გოჭია და რა
ქნას. თორმეტი წურბე-
ლასავით მიკვრია ღვლის
მეგრად, მას კი ვერც დი-
ნგთ, ვერც ჰყვრივით
ვერ მიუღწევია საწდე-
ლისათვის. ბოლოს, ვერა-
ფერი რომ ვერ გააწყო,
თვით ასწია, დაღონებული
თვალთი შემოგვხვდა.
არა, ჩვენ კი არა, ღოზა ნა-
როზაულს შეხვდა, დღე-
დღად თავს რომ დასტ-
რიალებს 17 დედაღორს
და 170 გოჭს. ისიც მიუ-
ვდა გულის წადლის. მა-
შალურსა, ხელში აიყვანა, შემდეგ აარჩია ყველაზე ღორ-
მეტელა გოჭი, რომელსაც ზომიერ მეტად ჰქონდა მუცე-
ლი გადმომართი, მისწყვრდა ძუძუს და მის ნაცულად
მეტამეტე მიუშვა.

ქველ მოწმე გავხდით ქილილისა და საოცარი ღრუ-
ტებისა. მაგრამ ახლა მეტამეტე იყო დედის მეგრის
წურბელასავით მიკრული, ძლიერ იზოვნა და ლუკმავრს
სურ იოლად აბა ვის დაუთმობდა.

თით და გრძელ სახლში ღოზისთან ერთად კომუნე-
რნობის დოღალის სათუთად უვლიან თადო ფიროს-
მანისკენი, მარიამ ნაროზაული, ჯემბერ ფიროსმანისკენი.
ლ. უპასკენელი ვერ ენახეთ, გვითხრეს, თბილისში წა-
ვიდა. თუმცა დაუსწრებლად სწავლობს ინსტიტუტში,
მესამე კურსის სტუდენტი ყოფილა და საკონსულტა-
ციოდ გამოუძახნია.

ღიბს, ასეთ დიდ მეტურნობას ნამდვილად სჭირდება
კარგი ზოტერეფი.

თუ წელს კომუნურნობამ უკვე მიჰყიდა სახელმწი-
ფოს 805 სული ღორი, ხოლო ამჟამად ასტყებს 360-ს,
მომავალი წლისათვის ამთავრეთ უფროან საფუძველს,
რომ გაზარდოს და გაასტკონ 1.800 სული, ისე რომ თე-
რების საშუალო წონა 90 კილოგრამი მაინც იყოს,
რაც ნიშნავს 98.050 მანეთ მოგებას წელიწადში.

ეს არის პირველი წყარო კომუნურნობაში შრომა-
დღის ღირებულების გაიზარდა.

ახლა ცხადია,
კომუნურნობის ეს დარგი, როგორც იტყვიან, სისხლ-
ხორცისათვის სოფელ გამარჯვების ქვანოვის სახელობის
კომუნურნობისათვის. თვითონ თავმჯდომარე ვანო ფი-
როსმანისკენი თბილი წელიწადი მუშაობდა მწყემსად.
მაშინ შეიღო კლასი ჰქონდა დათავრებული და ისე იყო
გატაცებული მწყემსის რთული, მაგრამ ღლი და მიზნ-
დელი შრომით, რომ არ ეგონა ამ საქმეს როდისმე და-
ანებდა თავს. მაგრამ სწავლა დათავრებული იყო და
უფროს და შეიყვანეს მაჩხანის ზოტერეფი. იქი-
დან ზოტერეფი — დაბრუნდა და ისევე მშობლიურ
კომუნურნობაში დაიწყო მუშაობა. მერე — სასოფლო-
სამეურნეო ინსტიტუტის მეცნიერების ფაკულტეტი...
ღიბს, ამათი აგრონომის წოდება...

დაუზრუნველეთ ისევე მეცხვარეობას.

ვანო ფიროსმანისკენი, როგორც ყველა კომუნე-
რ

ნის, ანგარიში უყვარს. რამდენსაც დათესავ, მხოლოდ
იმდენსაც თუ მოიყვან — ეს ვერაფერი ვაქცობდა,
ამით წინ ვერ წასწევ მეტურნობას. ნამეტი უნდა იყოს
თვალსაჩინო, უხვი, იმდენი, მაშინ არის გამართლებუ-
ლი შრომა და ფოლადივით მტკიცე — შრომადღე.

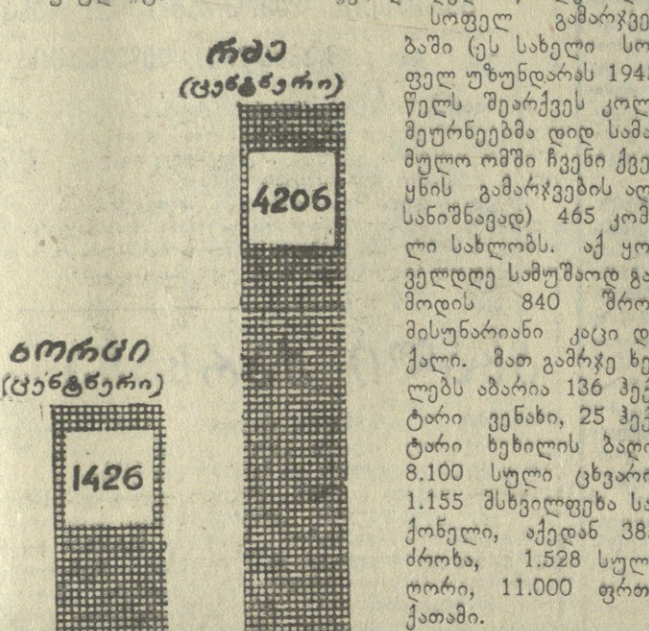
კვლე ანგარიში: ერთი კილოგრამი მატყლი ღორს 3
მანეთი, კომუნურნობას იგი უჯდება 50 კაპიკი. მაშასა-
დამე, კილოგრამში ვიგებთ 2 მანეთსა და 50 კაპიკს. წელს
კომუნურნობამ ჩააბარა 21 ტონა მატყლი, ე. ი. მოვი-
გეთ 52.500 მანეთი.

გარდა მატყლის, ცხვარი ხომ იძლევა ხორცსა და
ჩხეს, ამრიგად, მეცხვარეობაც რენტაბელურია ჩვენი
მეტურნობისათვის. ამჟამად ღორს მეტად სჭირო და აუცი-
ლებელი მჭევრისათვის, მოსახლეობისათვის.

მეტი ცხვარი მეტი გემრიელი კერძია შრომებელ კა-
ცის სუფრაზე. ეს კარგად იცნა კომუნურნობაში და
ამიტომ ამბობენ პოლტუტის სიუხვისათვის.

თუ თუნდაც გაიზრდები იგი. იგი მწყემსების ბრიგადი-
რის, სასოფლო საშუალო დეპუტატი. წელს მის ბრიგადში
თითო ცხვარე საშუალოდ მიღებულია 3 კილო და 262
გრამი მატყლი ნაცვლად 3 კილოგრამისა. ცხვრის ნამა-
ტი კი 1.223 სულ უდრის.

ეს მთელი სიმდიდრეა. რამდენ ასეთ სიმდიდრეს სა-
გულდაგულოდ უვლიან, იცავენ, ამრავლებენ მამაც
მწყემსები მალხაზ დოტყიშვილი, ალექსი პოპიშვილი,
გუგულო გიგოლაშვილი და სხვა მრავალი, ზამთარ-
ნახევარში უკვე და დედამიწა ღებდა.

ყოველწლიურად ბო-
რბალი ითესება 1.100
ჰექტარზე, სიმინდი
700 ჰექტარზე, ქერი
300 ჰექტარზე, ჯარბა-
ლა 80 ჰექტარზე, ბაღ-
ჩეული 20 ჰექტარზე,
მესსეზობა 200 ჰექ-
ტარზე.

ყველა ეს დიდი სა-
მუშაო მექანიზირებუ-
ლია.

გავიხსენოთ, რევე-
ლუტის პირველ წლე-
ბში ამ მიწებს კავით
ჩაჩენილენ ან გუთანს
ათი ყვეარი ზარკამები

მთავრდება იმდენი ნაღვლიანად ყველა ძველ
თქმულებასა თუ სიმღერაში გუთნისდა.

ახლა მარტო სოფელ გამარჯვების ქვანოვის სახელო-
ბის კომუნურნობას აქვს 17 ტრაქტორი, 11 კომბაინი,
25 საბარკო ავტომანქანა, მრავალი კულტივატორი და
სასოფლო-სამეურნეო მანქანა-ბრა.

მექანიზაცია აადგობს ადამიანის ფიზიკურ შრომას,
იგი უხვი მოსავლის მძლავრი საფუძველია. უხვი მოსა-
ვლი კი, ცხადია, ზრდის შრომადღის ღირებულებას.
საკარმიდამო ნაკვეთებზე კომუნურნობაში იმდენი კი
არ ითქვს უარი, იმდენი კი არ მიჰყიდეს კომუნურნო-
ბას საკუთარი ძროხები, რომ ღრის ვერ იმოვიდნენ
დაემუშავებინათ მიწა ან მოეარათ პარტუკისათვის.

არა, იმდენი, რომ საკარმიდამო ნაკვეთებზე მიღებული
ქირანახელის, რძისა და ხორცის თვითღირებულება გა-
ცილებით მეტი აღმოჩნდა, ვიდრე საზოგადოებრივ მე-
ურნობაში.

მარტო წელიწადში 22 კომუნურნებ შეიტანა კომუნე-
რნობის გამგეობის განცხადება სხვადასხვა რაოდენო-
ბით საკარმიდამო მიწის ნაკვეთის შემცირებაზე.

შრომადღე რომ მეტიც არის, ამიტომ მუშაობენ ნა-
ყოფარად კომუნურნებში. წელიწადში 365 დღეა,
კომუნურნი ნო თვითღირებულებას 793 შრომა-
დღე აქვს გამოიმუშავებული, ვასილ კიტაშვილს — 789,
ვანო გონაშვილს — 776, ბარბელ ნაროზაულს — 742,
ლიზა ნაროზაულს — 690, მიხეილ თარაშვილს — 648...

და ვინ მოსთვლის კომუნურნებში აქ ასეთი მოწინა-
ვე, შრომისმოყვარე, საზოგადოებრივ საქმიანობის თავ-
დადებული კომუნური. არის ისეთი ოჯახიც, სადაც
რამდენიმე შრომისუნარიანი კომუნურნება და წელიწად-
ში 1.500-ზე მეტი შრომადღე აქვთ გამოიმუშავებული.

ეს უდრის წელიწადში ოთხ ტონაზე მეტ მარცვლეულს
(მოხუცდავად გვაღვიანი წელიწადის), ნახევარ ტონამდე
მზესუმზირას, 25 დეკალიტრ ღვინოს, 60 კილოგრამ
ყველს და 1500 მანეთ ფულად.

მეცხვრის წინაშე პირდაპირ კომუნურნობა, კოლ-
მურნობები, მათ 9 თვეში სახელმწიფოსათვის უნდა მიე-
ყიდოს 112 ტონა ხორცი, 18 ტონა მატყლი, 366 ტონა
ჩხე, 342.000 კვერცხი, 236 ტონა ყურები.

პირბა განახლებულია. დღეისათვის სახელმწიფოს
მიეყიდა 142 ტონა და 600 კილოგრამი ხორცი, 21 ტონა
მატყლი, 420 ტონა ჩხე, 391.000 კვერცხი და 237 ტონა
ყურები.

სოფელ გამარჯვებაში შემოქმედებითი შრომა გა-
ჩაღებული, კომუნურნები ახალ საწარმო გამარჯვება-
თა რეალურ გეგმებს სახევენ. მათ შეგნებული აქვთ, თუ
რას ნიშნავს საზოგადოებრივი მეტურნობის განვითარება.

ამას წინათ სასოფლო ყრილობაზე დიდი სჯაბასი
ჰქონდათ საზოგადოებრივი მეტურნობის შემდგომი გან-
ვითარებისა და კომუნურნობაში შრომის ორგანიზა-
ციის, დისციპლინის განმტკიცების შესახებ.

კომუნურნებმა მკაცრად გააერთიანეს
ისინი, ვინც აქტიურად არ მონაწილეობს საო-
კომუნურნეო შრომაში, მუშაობს მხო-
ლოდ სეზონურად, ჰყავს საკუთარი პარტუკი, უფა-
სოდ სარგებლობს კომუნურნობის საძოვოებით, გა-
ნათებით, წყლით, გზებით, წისქვილით, საცქიპო
მომსახურებით. ასეთები, მართალია, ცოტანი, მაგრამ
მაინც არიან და ხელს უშლიან საერთო საქმეს. მათ არა
აქვთ გამოიმუშავებული შრომადღეების სავალდებულო
მინიმუმიც კი.

რა ვიღონათ ასეთ კომუნურნებთა წინააღმდეგ, რა
გარ გამოვსწოროთ ისინი? აი საკითხი, რომელმაც სო-
ფლის ყრილობის ყველა მონაწილე დაინტერესა.

კომუნურნებმა მოითხოვეს, რომ ასეთ უქნარა,
თვალშიმაც ადამიანებს საძოვებისა და განათების,
წყლის, წისქვილის და სხვა საკომუნურნეო მომსახურე-
ბისთვის სამშაგად გადახდეთ გადასახადი, ვიდრე კეთილ-
სინისიერ კომუნურნებს. ხოლო ვინც გამგებობის ნება-
დაურთველად სრულად უმიზეზოდ მიატოვებს სამუშაო-
სა და ამით გარკვეულ მატერიალურ ზარალს მიაყენებს
კომუნურნობას, მას, გაიდა საერთო წესით მასწავ-
ლებლობისა, დაევალოს ზარალის სრულად ანაზღაურება.

სოფლის ყრილობაზე დიდი მსჯელობა იყო კომუნე-
რება მატერიალური დაინტერესების აქტიურად საკითხ-
ზე. კომუნურნებმა ბევრი საინტერესო წინადადება წა-
მოაყენეს.

— იმ მზნით, რომ გაიზარდოს კომუნურნება მატე-
რიალური დაინტერესება პარტუტების წარმოებით, —
აღნიშნა კომუნურნობის თავმჯდომარე ვანო ფიროსმან-
ისკენი, — საჭიროა მასობრივად დაინერგოს ინდივი-
დუალური გამარჯვება მეცხვარეობისა და მევენახე-
ობის ბრიგადებში და შემოიღებულ იქნას გეგმის ზეგით
წარმოებულ პარტუტებზე შრომის მაღალი დამატები-
თი ანაზღაურება.

ასეთ შემთხვევებში აუცილებლად უნდა იქნას მიღე-
ბული მხედველობაში კომუნურნის მუშაობა კალენდარ-
რული დღეების მიხედვით. მეცხვარეობაში ეს დღეები
უნდა იყოს არანაკლებ 280-ისა, ხოლო სხვა დარგებში
— მაქსიმუმ 240, ხოლო ქაღებისათვის — 100.

რაც შეეხება გარანტირებულ ანაზღაურებას, რომე-
ლიც ძირითადად ტრაქტორისტებისთვის არის დაწესე-
ბული, იგი უნდა გატარდეს მას შემდეგ, როცა კომუნე-
რები ტრაქტორისტი გამოიმუშავენ 240 კალენდარულ
დღეს.

ზოტერეფისა კი ბილიშვილმა დააყენა საკითხი,
რომ არაპარტუტული პარტუტები და ფრინველი (მოხ-
ვერი, მამალი თხილი, მამალი ფრინველი და სანაშენოდ
უყვარესი დედალი პარტუტები) არ იქნას შენახული ზამ-
თარში, გამოყენებულ იქნას სახორცედ.

— ჩვენ რძეს ვაბარებთ, — აღნიშნა მან, — მიმღებ
პუტებს, ზმინად მანქანა და განსაუბრებით ბრიგადი-
რი მთელი დიდ ცდებში მისათვის, რომ რამდენიმე ასეთ-
ლი კილოგრამი რძე ჩააბაროს და გაიგოს მისი ცხიმი-
ანობა. კარგი იქნება, თვითონ მიმღები პუტები, რომ გა-
მოყვადეს მანქანას, ჩამოუვლიდეს კომუნურნობისა და
ადგილზე ჩააბარდეს რძეს, იქვე დაადგენდეს მის
ციმინაობას... ეს უთუოდ შეამცირებდა რძის თვითღი-
რებულებას.

მექანიზატორებმა აღნიშნეს საბარატო დაზარადადგა-
რების აუცილებლობა კომუნურნობაში, რათა უზარალო
ქანჭვის გამოსაჩინად არ ირბინონ რაიონულ ცენტრ-
ში, უქმად არ დაეარკონ ძვირფასი სამუშაო საათები.

კიდევ ბევრი რამ ითქვა სოფლის ყრილობაზე. ყველა-
ფერი ერთ მიზანს — კომუნურნობის შემდგომი წარმა-
ტებისათვის მძიმოს ემსახურებოდა.

განსაკუთრებით მნიშვნე

2